SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)

z dne 19. februarja 2008 *

V zadevi T-82/06,

Apple Computer International, s sedežem v Corku (Irska), ki jo zastopajo G. Breen, solicitor, P. Sreenan, SC, in B. Quigley, barrister,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata X. Lewis in J. Hottiaux, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 2171/2005 z dne 23. decembra 2005 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo (UL L 346, str. 7),

SODIŠČE PRVE
STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, M. Prek (poročevalec) in V. Ciucă, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Pravni okvir

Kombinirana nomenklatura

1 Za uporabo skupne carinske tarife in olajšanje vzpostavitve statistike o zunanji trgovini in drugih politikah Skupnosti v zvezi z uvozom ali izvozom blaga je Svet s sprejetjem Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični

nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1, v nadaljevanju: Uredba o kombinirani nomenklaturi) vzpostavil popolno nomenklaturo blaga, ki je predmet uvoza in izvoza v Skupnosti (v nadaljevanju: kombinirana nomenklatura). Ta nomenklatura je priloga I k navedeni uredbi.

2 Da bi se zagotovilo enotno uporabo kombinirane nomenklature v Skupnosti, lahko Komisija s pomočjo odbora predstavnikov držav članic (v nadaljevanju: Odbor za nomenklaturo) sprejme določeno število ukrepov, ki so našteti v členu 9 Uredbe o kombinirani nomenklaturi. Med temi ukrepi je tudi možnost, da Komisija sprejme uredbe o uvrščanju blaga v kombinirano nomenklaturo (člen 9(1)(a), prva alinea, Uredbe o kombinirani nomenklaturi).

3 Ob sprejetju Uredbe Komisije (ES) št. 2171/2005 z dne 23. decembra 2005 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo (UL L 346, str. 7, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) je bilo v tarifnih številkah 8471 in 8528 kombinirane nomenklature določeno:

– tarifna številka 8528: „[t]elevizijski sprejemniki, kombinirani ali nekombinirani v istem ohišju z radijskimi sprejemniki ali aparati za snemanje ali reprodukcijo zvoka ali slike; videomonitorji [videozasloni] in videoprojektorji“;

– tarifna številka 8471 „[r]ačunalniki – stroji za avtomatsko obdelavo podatkov in njihove enote; magnetni ali optični čitalniki, stroji za prepisovanje podatkov na nosilce podatkov v kodirani obliki in stroji za obdelavo takih podatkov, ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu“.

Zavezujoče tarifne informacije

4 Na podlagi členov 11(1) in 12 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996 (UL 1997, L 17, str. 1, in popravek UL 1997, L 179, str. 11; v nadaljevanju: carinski zakonik) lahko gospodarski subjekti od carinskih organov dobijo zavezujoče tarifne informacije (v nadaljevanju: ZTI). To so informacije glede tarifne uvrstitve določenega blaga, ki zavezujejo te organe v odnosu do vložnika in/ali imetnika ZTI.

5 V členu 12 carinskega zakonika je določeno:

„[…]

5. Zavezujoča informacija preneha veljati:

(a) v primeru tarifne informacije:

(i) če se sprejme uredba in informacija ni več v skladu s tako določeno zakonodajo;

[…]

6. Imetnik zavezujoče informacije, ki preneha veljati v skladu z odstavkom 5(a)(ii) ali (iii) ali (b)(ii) ali (iii), lahko še vedno uporabi to informacijo v šestih mesecih od dne objave ali uradnega obvestila, pod pogojem, da je sklenil zavezujoče pogodbe za nakup ali prodajo zadevnega blaga na osnovi zavezujoče informacije, preden je bil ukrep sprejet. Če je za izdelke predloženo potrdilo o uvozu, izvozu ali o vnaprejšnji določitvi v času, ko carinske formalnosti že potekajo, se obdobje šestih mesecev nadomesti s časom veljavnosti potrdila.

Za odstavek 5(a)(i) in (b)(i) se lahko z uredbo ali sporazumom določi rok, v katerem se uporablja prvi pododstavek.

[…]“

Dejansko stanje

6 Tožeča stranka, Apple Computer International, je družba na podlagi irskega prava, ki skrbi za evropske dejavnosti družbe Apple Computer Inc. s sedežem v Palu Altu v Kaliforniji (Združene države), ki ustvarja, izdeluje in prodaja računalnike, programsko in računalniško opremo (v nadaljevanju: Apple). Tožeča stranka v Skupnosti uvaža in distribuira barvne zaslone iz tekočih kristalov (Liquid Crystal Display (LCD)).

7 Tožeča stranka je septembra 2004 pri Irish Revenue Commissioners (irska davčna in carinska uprava, v nadaljevanju: IRC) zahtevala izdajo ZTI za vrsto „Cinema“ njenih zaslonov LCD. Zaradi negotovosti o pravilni uvrstitvi je IRC posredoval zahtevo Odboru za nomenklaturo, da bi mu slednji pomagal.

8 Tožeča stranka je januarja 2005 pred tem odborom predstavila delovanje svojega zaslona LCD 30” (30-inčni), ki se uporablja skupaj z računalnikom apple.

9 Tožeča stranka je pri nemških carinskih organih julija 2005 zahtevala izdajo ZTI za zaslone LCD 20”, 23” in 30”. Ti trije proizvodi so bili uvrščeni pod tarifno podštevilko z oznako KN 8471 60 90.

10 Odbor za nomenklaturo je decembra 2005 podal svoje mnenje o tarifni uvrstitvi nekaterih zaslonov, med katerimi so bili tudi zasloni LCD 20”, ki glede na svoje tehnične lastnosti in opis ustrezajo zaslonom LCD tožeče stranke. Komisija je nato sprejela izpodbijano uredbo, ki je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* 29. decembra 2005. Priloga k izpodbijani uredbi je preglednica, ki je razdeljena v tri stolpce. V stolpcu 1 je naveden opis blaga, v stolpcu 2 uvrstitev pod oznako KN in v stolpcu 3 utemeljitev.

11 Tako je stolpcu 1, točka 2, preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, opisano to blago:

„2. Barvni monitor [zaslon] s tekočimi kristali (LCD) z diagonalno izmero zaslona 50,8 cm (20”) s splošnimi dimenzijami 47,1 (Š) × 40,4 (V) × 17,4 (G) cm (razmerje med širino in višino 16:10) z:

– ločljivostjo zaslona 100 dpi,

– velikostjo točke 0,25 mm,

– ločljivostjo 1680 × 1050 točk,

– fiksno pasovno širino 120 MHz.

Izdelek se uporablja pri oblikovanju zahtevne grafike (sistemov CAD/CAM) ter montiranju in izdelavi videofilmov.

Izdelek je opremljen z vmesnikom DVI, ki omogoča izdelku prikazovanje signalov, prejetih iz naprave za avtomatsko obdelavo podatkov preko grafične kartice, ki omogoča obdelavo videosignalov (na primer za montiranje in izdelavo videofilmov).

Izdelek lahko prikazuje tudi besedilo, preglednice, predstavitve in podobno.“

12 V stolpcu 2 preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, je določeno, da je tako opisano blago uvrščeno pod oznako KN 8528 21 90.

13 V stolpcu 3 te preglednice je navedena utemeljitev uvrstitve iz stolpca 2:

„Uvrščanje je določeno s splošnima praviloma 1 in 6 za razlago kombinirane nomenklature, opombama 5(B) in 5(E) k poglavju 84 in besedilom oznak KN 8528, 8528 21 in 8528 21 90.

Uvrščanje pod tarifno podštevilko 8471 60 je izključeno, saj monitor [zaslon] ni izdelek, ki se izključno ali večinoma uporablja v sistemu za avtomatsko obdelavo podatkov (glej opombo 5(B) k poglavju 84).

Izdelek ne more biti uvrščen pod tarifno številko 8531, saj njegova funkcija ni omogočanje vizualnega prikaza za namene signalizacije (glej pojasnila harmoniziranega sistema k tarifni številki 8531, točka D).

Izdelek je namenjen prikazovanju videosignalov za oblikovanje grafik ali montiranju videofilmov in izdelavi v sistemu CAD/CAM ali sistemu za montiranje videa (glej opombo 5(E) k poglavju 84).“

14 V skladu s členom 12(5)(a)(i) carinskega zakonika je ZTI, ki so jo sporočili nemški carinski organi za zaslon LCD 20" tožeče stranke, prenehala veljati, ker ni bila več v skladu z uvrstitvijo, določeno z izpodbijano uredbo.

Postopek in predlogi strank

15 Tožeča stranka je 14. marca 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.

16 Komisija je z ločenim aktom, ki je bil v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložen 2. junija 2006, uveljavljala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Sodišča prve stopnje.

17 V odgovor na ta ugovor je tožeča stranka 18. julija 2006 posredovala Sodišču prve stopnje svoja pisna stališča.

18 Tožeča stranka v tožbi Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– ugotovi, da je uvrstitev iz točke 2 preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, dejansko odločba, ki tožečo stranko posamično in neposredno zadeva, čeprav je bila sprejeta v obliki uredbe;

– razglasi za nično izpodbijano uredbo v delu, v katerem je pod oznako KN 8528 21 90 uvrščena vrsta zaslona LCD, ki je opisana v točki 2 preglednice, ki je priložena k navedeni uredbi;

– ugotovi, da morajo biti zasloni, ki ustrezajo tehničnim lastnostim iz točke 2 preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, pravilno uvrščeni pod številko 8471 kombinirane nomenklature;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

19 Komisija v ugovoru nedopustnosti Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– tožbo zavrže kot nedopustno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

20 Tožeča stranka v svojih stališčih do ugovora nedopustnosti Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– zavrne ugovor nedopustnosti, ki ga uveljavlja Komisija;

– podredno, pridrži odločanje o ugovoru nedopustnosti za sodbo;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pravo

21 Če stranka to predlaga, lahko Sodišče prve stopnje v skladu s členom 114 Poslovnika odloči o nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 istega člena se ta predlog obravnava ustno, razen če Sodišče prve stopnje ne odloči drugače. V obravnavani zadevi Sodišče prve stopnje meni, da je zadeva po preučitvi spisa dovolj pojasnjena, da se o predlogu lahko odloči brez ustnega postopka.

Trditve strank

22 Prvič, Komisija meni, da je tožba delno nedopustna, ker se z njo zahteva razglasitev ničnosti vseh štirih točk – in ne samo točke 2 – preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, čeprav se vse trditve tožeče stranke nanašajo na zaslon LCD 20", ki ga trži. Zato bi bilo treba zavreči tožbo kot nedopustno v delu, v katerem se zahteva razglasitev ničnosti točk 1, 3 in 4 preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi.

23 Drugič, po njenem mnenju v obravnavani zadevi izpodbijana uredba tožeče stranke ne zadeva posamično. Ta uredba naj bi se nanašala na objektivno določen položaj in naj bi imela pravne učinke za skupine oseb, ki so določene splošno in abstraktno, in sicer za uvoznike opisanih proizvodov. Komisija namreč meni, da v skladu z ustaljeno sodno prakso uredbe o tarifni uvrstitvi blaga v kombinirano nomenklaturo subjektov ne zadevajo posamično.

24 V utemeljitev svojih trditev navaja zlasti sklepa Sodišča prve stopnje, in sicer sklep z dne 29. aprila 1999 v zadevi Alce proti Komisiji (T-120/98, Recueil, str. II-1395) in sklep z dne 30. januarja 2001 v zadevi Iposea proti Komisiji (T-49/00, Recueil, str. II-163), s katerima je Sodišče prve stopnje na področju tarifne uvrstitve zavrglo tožbi kot nedopustni.

25 Sicer pa naj bi bila zadeva, v kateri je bila izrečena sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2003 v zadevi Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji (T-243/01, Recueil, str. II-4189), edina zadeva, v kateri je uredba o tarifni uvrstitvi subjekt posamično zadevala, in to ob upoštevanju obstoja štirih povezanih dejavnikov, ki naj ne bi bili podani v obravnavani zadevi.

26 „Izredne okoliščine“ zadeve, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji, naj v obravnavani zadevi namreč ne bi bile ugotovljene v zadostni meri, da bi bilo mogoče priti do iste ugotovitve. Zahteva za mnenje, ki jo je IRC naslovil na Odbor za nomenklaturo glede uvrstitve spornega proizvoda, je lahko le neznatno pomembna ali nepomembna, ker se postopek, v katerem Komisija sprejme uredbo o tarifni uvrstitvi, vedno začne zaradi težav z uvrstitvijo proizvoda. Prav tako naj tožeča stranka ne bi predstavila delovanja svojega proizvoda v svojem imenu, ampak kot članica Združenja evropske industrije

informacijskih sistemov, komunikacijske tehnologije in potrošniške elektronike (EICTA). Tako predstavljen proizvod naj bi bil zaslon 30", medtem ko je sporni proizvod zaslon 20", ki naj ga tako Odbor za nomenklaturo ne bi nikoli obravnaval.

27 Poleg tega naj Komisija ne bi vedela za kakršnokoli odločbo nacionalnih sodišč v zvezi z uvrstitvijo spornega proizvoda, katere izrek naj bi bil odvisen od izpodbijane uredbe.

28 Tožeča stranka naj ne bi bila edino podjetje, ki ga izpodbijana uredba dejansko ali potencialno zadeva. Ta uredba naj ne bi vsebovala nobene fotografije njenih proizvodov ali podatkov o logu, trgovski znamki ali lastninski pravici tožeče stranke. Ta neobstoj izključnih pravic uvoza zaslonov LCD z istimi tehničnimi lastnostmi, kot so tiste, ki so naštete v stolpcu 1, točka 2, preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, naj bi tožeča stranka tudi sama potrdila v zahtevi za tarifno opustitev in spremnem dopisu, ki ju je naslovila na irske organe po sprejetju izpodbijane uredbe.

29 Nazadnje, tožeča stranka naj ne bi zatrjevala, da je edini pooblaščeni uvoznik spornega proizvoda.

30 Tožeča stranka zatrjuje, da je uvrstitev iz točke 2 preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, čeprav ima obliko določbe predpisa, dejansko odločba, ki jo neposredno in posamično zadeva.

31 Poudarja, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da lahko v določenih okoliščinah splošni akt neposredno in posamično zadeva gospodarske subjekte in da ga torej slednji lahko izpodbijajo na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES (glej zgoraj navedeno sodbo Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji, točka 59, in navedena sodna praksa). Po mnenju tožeče stranke so v obravnavani zadevi „merila Plaumann“ izpolnjena.

32 Tožeča stranka zatrjuje, da izpodbijana uredba neposredno zadeva njen pravni položaj in da naslovnikom tega ukrepa, ki so zadolženi za njegovo izvedbo, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je izvajanje samodejno in temelji izključno na ureditvi Skupnosti brez uporabe drugih vmesnih pravil (sodba Sodišča z dne 5. maja 1998 v zadevi Dreyfus proti Komisiji, C-386/96 P, Recueil, str. I-2309, točka 43).

33 V zvezi s posamično zadevnostjo tožeča stranka meni, da jo izpodbijana uredba zadeva zaradi določenih lastnosti, ki so njej lastne, ali zaradi dejanskega položaja, ki jo opredeljuje glede na vse druge osebe in jo tako individualizira na podoben način kot v primeru naslovnika odločbe.

34 V zvezi s tem tožeča stranka uveljavlja, da se je upravni postopek, ki je vodil do sprejetja izpodbijane uredbe, začel z njeno zahtevo za izdajo ZTI, ki jo je vložila pri IRC septembra 2004 in ki jo je slednji posredoval Odboru za nomenklaturo, da bi ta podal svoje mnenje. Tožeča stranka je januarja 2005 na svojo zahtevo in ob podpori EICTE predstavila uporabo svojega zaslona LCD 30” pred člani navedenega odbora. Poleg tega naj bi bil državam članicam poslan osnutek uredbe o tarifni uvrstitvi, ki naj bi se nanašal na zaslone „vrste apple“. Priložen naj bi bil delovnemu dokumentu Komisije z oznako TAXUD/573/2005.

35 Tožeča stranka trdi, da ni bila pred Odborom za nomenklaturo predstavljena ali obravnavana nobena druga enaka ali podobna naprava v okviru postopka, ki je vodil do sprejetja izpodbijane uredbe. Poleg tega naj bi bila edino podjetje z ZTI za ta proizvod pod številko 8471.

36 Poleg tega poudarja, da se izpodbijana uredba nanaša specifično na uvrstitev zaslona apple LCD 20", ker so v točki 2 preglednice, ki je priložena k navedeni uredbi, podrobno opisane vse lastnosti proizvoda in ker na trgu ni drugega proizvoda s podobnimi lastnostmi. Tako naj bi bila tožeča stranka edino podjetje, na pravni položaj katerega vpliva ali bi lahko vplivalo sprejetje izpodbijane uredbe.

37 V zvezi z zgoraj navedeno sodbo Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji tožeča stranka poudarja, da dejanske okoliščine v zadevi, v kateri je bila izrečena ta sodba, niso edine „izredne okoliščine", na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati, da akt podjetje posamično zadeva. Nasprotno, višje načelo, ki naj bi implicitno izhajalo iz te sodbe, je, da je treba vse dejanske okoliščine zadeve obravnavati skupno in v njihovem kontekstu, da bi se presodilo, ali določena tarifna uvrstitev zadeva posamičen proizvod, čeprav je opredeljena splošno in abstraktno.

38 Med zadevo, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji, in obravnavano zadevo naj bi obstajalo več podobnosti, zlasti dejstvo, da naj bi se oba postopka v zvezi z uvrstitvijo začela z zahtevo tožečih strank za ZTI in da so se v obeh primerih nacionalni organi obrnili na Komisijo zaradi težav pri uvrstitvi. Poleg tega naj bi izpodbijana uredba zadevala vse nacionalne postopke v zvezi z zahtevami, vloženimi pri IRC, za uvrstitev zaslonov LCD 20", 23" in 30" tožeče stranke.

39 Tožeča stranka naj bi predstavila delovanje spornega proizvoda v okviru EICTA le zaradi vztrajanja Komisije v zvezi s prisotnostjo predstavnika tega poklicnega združenja in nemožnosti določitve drugega datuma za organizacijo te predstavitve. Poleg tega naj bi se zaslon LCD 30” uporabilo le zato, ker je predstavitev potekala v veliki dvorani in ker je bilo s takšnim zaslonom članom Odbora omogočeno, da bolje vidijo, sicer pa sta proizvoda, z izjemo velikosti, popolnoma enaka.

40 Nadalje, čeprav v izpodbijani uredbi ni nobene fotografije loga Apple, tožeča stranka meni, da so člani Odbora za nomenklaturo nedvomno vedeli, da obravnavajo primerno uvrstitev zaslona LCD družbe Apple, kar je potrjeno z dejstvom, da je bilo to primeroma navedeno v izjavi, ki jo je IRC posredoval Odboru za nomenklaturo.

41 V zvezi z zahtevo tožeče stranke za tarifno opustitev naj se ta ne bi izrecno sklicevala na zaslon LCD 20” družbe Apple, ker naj bi bil opis v skladu s smernicami Komisije splošen.

42 Nazadnje, dejstvo, da je bila družba Sony v zadevi, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba Sony Computer Entertainment proti Komisiji, edini pooblaščeni uvoznik spornega proizvoda v Skupnosti, naj ne bi vplivalo na ugotovitev, da jo akt posamično zadeva. Poleg tega naj bi bilo dejansko nemogoče biti edini uvoznik takšnega proizvoda zaradi morebitnih neposrednih nakupov, opravljenih prek spleta.

43 Tožeča stranka v zvezi s predmetom svoje tožbe pojasnjuje, da predlaga Sodišču prve stopnje, da razglasi za ničnо točko 2 preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, ne da bi razglasilo za ničnega ukrep v celoti.

Presoja Sodišča prve stopnje

44 Na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES, je dopustnost ničnostne tožbe, ki jo vloži fizična ali pravna oseba zoper uredbo, pogojena s tem, da je izpodbijana uredba dejansko v svojem bistvu odločba, ki to osebo neposredno in posamično zadeva. V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba merilo za razlikovanje med uredbo in odločbo iskati v tem, ali se sporni akt splošno uporablja ali ne. Akt se splošno uporablja, če se nanaša na objektivno določene položaje in ima pravne učinke za skupine oseb, ki so določene splošno in abstraktno (glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 11. septembra 2007 v zadevi Honig-Verband proti Komisiji, T-35/06, ZOdl., str. II-2865, točka 39 in navedena sodna praksa).

45 V skladu z ustaljeno sodno prakso fizične ali pravne osebe tako načeloma niso upravičene vložiti ničnostnih tožb zoper uredbe o tarifni uvrstitvi na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES. Kljub konkretnosti opisov, ki jih vsebujejo, se ti akti z vseh vidikov splošno uporabljajo, ker zadevajo na eni strani vse proizvode, ki ustrezajo opisani vrsti ne glede na njihove posebnosti in izvor, ter imajo na drugi strani učinke za vse carinske organe Skupnosti ter vse uvoznike z namenom enotne uporabe skupne carinske tarife (glej sodbo Sodišča z dne 14. februarja 1985 v zadevi Casteels proti Komisiji, 40/84, Recueil, str. 667, točka 11, in zgoraj navedeno sodbo Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji, točka 58 in navedena sodna praksa).

46 V obravnavani zadevi je v točki 2 preglednice, ki je priložena k izpodbijani uredbi, določeno, da mora biti blago z lastnostmi, ki so opisane v stolpcu 1, uvrščeno v kombinirano nomenklaturo pod oznako KN 8528 21 90. Določba se uporablja za vse proizvode, ki so podobni ali ustrezajo opisani vrsti, ne glede na njihove posebnosti in izvor (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Casteels proti Komisiji, točka 11).

47 Ta določba je torej ukrep, ki se splošno uporablja v smislu člena 249, drugi odstavek, ES. Uporablja se za objektivno določen položaj in ima pravne učinke za osebe, ki so določene splošno in abstraktno, in sicer za uvoznike opisanega proizvoda (glej v tem smislu zgoraj navedeni sklep Iposea proti Komisiji, točka 24 in navedena sodna praksa).

48 Vendar lahko celo splošni akt v določenih okoliščinah posamično zadeva nekatere gospodarske subjekte, ki ga lahko torej izpodbijajo na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES, toda pod pogojem, da jih ta akt zadeva zaradi določenih njihovih lastnosti ali zaradi dejanskega položaja, ki jih opredeljuje glede na vse druge osebe in jih tako individualizira na podoben način kot v primeru naslovnika odločbe (sodbi Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62, Recueil, str. 197, 223, in z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorníu proti Svetu, C-309/89, Recueil, str. I-1853, točka 20).

49 V zvezi s tem tožeča stranka uveljavlja zlasti, da se je postopek v zvezi s sporno uvrstitvijo začel z njeno zahtevo za ZTI pri IRC, da pred Odborom za nomenklaturo ni bil predstavljen noben podoben proizvod in da je bil na podlagi predstavitve delovanja spornega proizvoda državam članicam poslan osnutek uredbe o tarifni uvrstitvi, ki naj bi se nanašal na zaslone „vrste apple“.

50 Vendar te okoliščine niso takšne, da bi individualizirale tožečo stranko v smislu člena 230, četrti odstavek, ES. Sodelovanje subjekta v postopku sprejetja akta namreč ta subjekt individualizira glede na ta akt le, če so v Skupnostni ureditvi, ki se uporablja, zanj predvidena določena procesna jamstva (glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 14. decembra 2005 v zadevi Arizona Chemical in drugi proti Komisiji, T-369/03, ZOdl., str. II-5839, točka 72 in navedena sodna praksa). V obravnavani zadevi ni tako.

51 Poleg tega, čeprav se je upoštevalo podobne okoliščine, da je bila tožba v zadevi, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji, razglašena za dopustno, te okoliščine niso mogle biti odločilni dejavnik zlasti glede na zgoraj navedeno sodno prakso. Le „[o]b upoštevanju vsega predhodnega [in] v izrednih okoliščinah obravnavane zadeve“ je bilo v tej zadevi priznano, da tožečo stranko akt posamično zadeva (zgoraj navedena sodba Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji, točka 77).

52 Isto velja za dejstvo, da naj bi bila tožeča stranka edino podjetje z ZTI za sporni proizvod pod številko 8471. Na eni strani je omejena veljavnost ZTI določena že v členu 12 carinskega zakonika. Na drugi strani pa je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso možnost, da se določi bolj ali manj natančno število ali celo identiteto pravnih subjektov, ki spadajo v okvir osebne veljavnosti ukrepa, nikakor ne pomeni, da sporni ukrep posamično zadeva te subjekte, ker se uredba uporablja na podlagi pravno ali dejansko objektivne situacije, ki je določena v spornem aktu (sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2000 v zadevi ACAV in drugi proti Svetu, T-138/98, Recueil, str. II-341, točka 64, in zgoraj navedeni sklep Iposea proti Komisiji, točka 31).

53 Poleg tega je treba pojasniti, da je okoliščina, da je ali da ni tožeča stranka edini pooblaščeni uvoznik zadevnega proizvoda v Skupnosti, pomembna pri presoji, ali akt tožečo stranko posamično zadeva, le „ob upoštevanju drugih zgoraj navedenih elementov“, vendar ne zadošča sama po sebi, da bi se dokazalo, da izpodbijana uredba

posamično zadeva tožečo stranko (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji, točka 75). Glede tega tožeča stranka ne zatrjuje, da je izključni uvoznik spornih zaslonov LCD, in se ne sklicuje na nobeno pravico, ki bi ji omogočala prepovedati uvoz teh proizvodov v Evropski gospodarski prostor. Izpodbijana uredba jo zadeva samo zaradi njene objektivne lastnosti, da je dejanski ali potencialni uvoznik zaslonov LCD 20".

54 Opis proizvoda, ki je predmet sporne uvrstitve, je zelo splošen. Poleg tega ni v preglednici, ki je priložena k izpodbijani uredbi, nobene fotografije, loga ali drugega znaka, ki bi kazal na znamko družbe Apple.

55 Dejstvo, da so zasloni apple navedeni v izjavi, ki jo je IRC posredoval Odboru za nomenklaturo, in zatrjevana, vendar nedokazana, navedba, da je bil državam članicam poslan osnutek uredbe o tarifni uvrstitvi, ki naj bi se nanašal na zaslone „vrste apple", ne ovržeta te ugotovitve. V tem primeru gre za sklicevanje na generični referenčni proizvod v delu postopka, ki je vodil do sprejetja izpodbijane uredbe, in ne za določitev specifičnega proizvoda.

56 Skratka, tožeča stranka vztraja pri zatrjevanem sprejetju izpodbijane uredbe na podlagi njene zahteve za ZTI in predstavitve delovanja spornega proizvoda Odboru za nomenklaturo, pri tem da je bil poslan osnutek uredbe o tarifni uvrstitvi zaslonov „vrste apple" in pri dejstvu, da naj bi le ona imela ZTI pod številko 8471.

57 Iz navedenega izhaja, da nobeden izmed teh dejavnikov sam po sebi ne zadošča za ugotovitev, da izpodbijana uredba posamično zadeva tožečo stranko. Kljub temu pa

je treba – ob upoštevanju zgoraj navedene sodbe Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji – preučiti, ali „v izrednih okoliščinah obravnavane zadeve“ izpodbijana uredba individualizira tožečo stranko na podoben način kot v primeru naslovnika odločbe.

58 Vendar v tem primeru to ni tako. Dovolj splošen opis zadevnega blaga in neobstoj slikovnega ali besednega elementa, ki bi jasno kazal na konkreten gospodarski subjekt, v obravnavani zadevi izključujeta, da bi akt tožečo stranko posamično zadeval.

59 Iz tega sledi, da zadeva izpodbijana uredba tožečo stranko le zaradi njene objektivne lastnosti uvoznika takšnih zaslonov LCD, kot so tisti, ki so določeni v preglednici, ki je priložena k navedeni uredbi, tako kot vse subjekte, ki so dejansko ali potencialno v enakem položaju.

60 Iz vsega navedenega izhaja, da izpodbijana uredba tožeče stranke ne zadeva posamično in da je torej treba tožbo zavreči kot nedopustno.

Stroški

61 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Družbi Apple Computer International se naloži plačilo stroškov.

V Luxembourgu, 19. februarja 2008.

Sodni tajnik — Predsednik

E. Coulon — M. Vilaras